

Едиција „Мали читаоци“

vulkancic.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Назив оригинала:
Lodovica Cima
LA SCATOLA DEI MAESTRI
Illustrazioni: Giulia Bracesco

Текст: Лодовика Чима
Илустрације: Ђулија Браческо

Copyright © 2015 by Giunti Editore S.p.A., Firenze-Milano
www.giunti.it

Translation Copyright © 2018 за српско издање Вулкан издаваштво

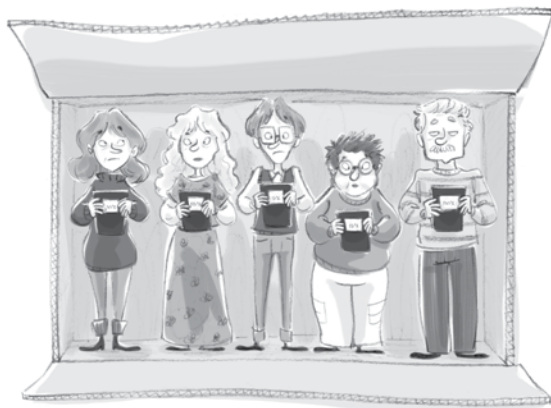
ISBN 978-86-10-02306-0
COBISS 267098636

Ова књига штампана је на природном рециклираном папиру од дрвећа које расте у одрживим шумама. Процес производње у потпуности је у складу са свим важећим прописима Министарства животне средине и просторног планирања Републике Србије.

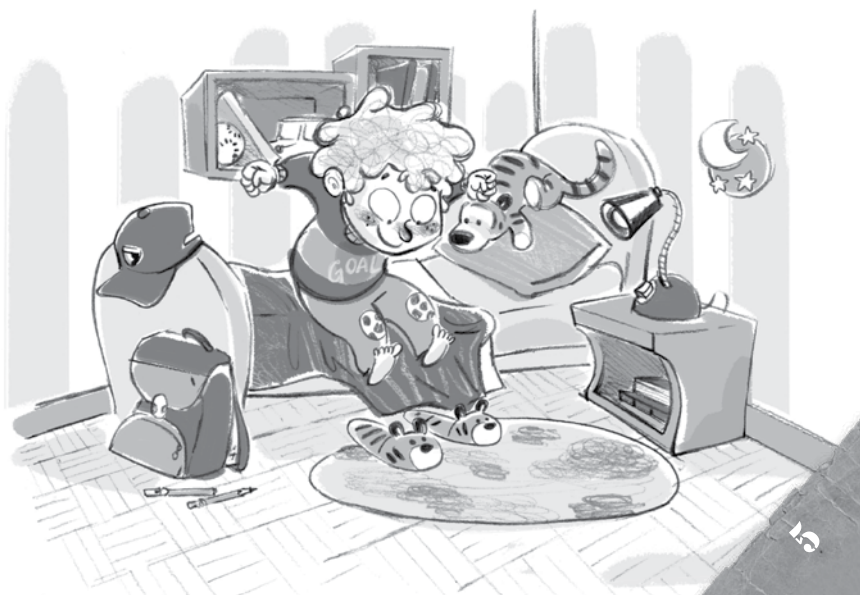
Лодовика Чима

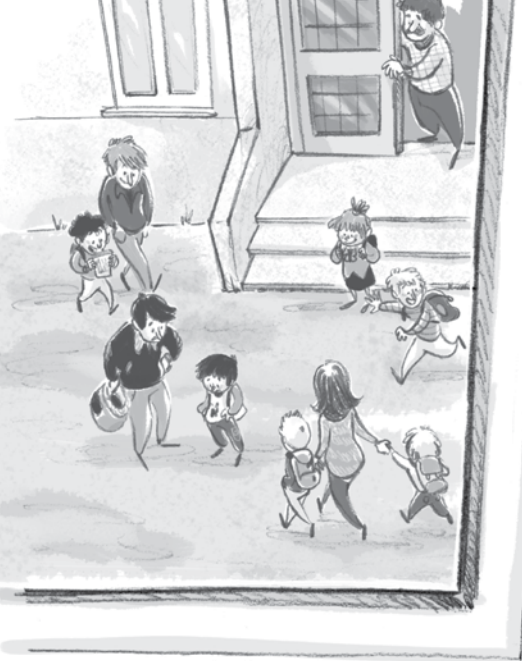
Кутија за учитеље

Превела Светлана Бабовић

Јоца је устао из кревета у једном скоку и пожурио на доручак. Мало је фалило да преспи. Затим се вратио у собу и брзо почео да спрема ствари за школу. Она је одмах преко пута куће – види се и кроз прозор. Док је облачио панталоне, сањиви дечак проверио је кога има испред школске капије.

Јоца је веома срећан што иде у школу. Кренуо је тек пре неколико дана, али је већ умео да препозна своје другаре и другарице у школском дворишту. Луција увек стиже прва. Потом долази и Филип, ког тата довози на мотору. Они најпре иду заједно на доручак у оближњој пекари. Филип је и данас испрљао мајицу чоколадним кремом из кроасана...

Јоца је стрчао низ степенице и изашао из куће. Махнуо је мами, која га је посматрала кроз прозор не би ли се уверила да Јоца поштује сва правила при преласку пешачког прелаза.

Док је прелазио улицу, Јоца се осећао као велики – он је једини у одељењу који у школу иде сам!

Када се огласи звоно, врата се отварају и деца журе у учионице као мрави у мравињак пре кише.

Јоца се ужурбано пење уз степенице и стиже у своју учионицу – трећа врата низ ходник на првом спрату. Учитељ Милутин је већ ту и чека их за својим столом. Кад деца уђу, учитељ седа, отвара дневник и кажипрстом намешта наочаре на носу.

„Добар дан, децо“, каже учитељ и баца поглед лево и десно. Потом се накашље.

Понекад се загледа у неку тачку испред себе, па тек онда објави да час почиње. Занимљив је тај учитељ Милутин. Јоца је уверен да он није са ове планете. Његов израз лица подсећа га на ванземаљца који се управо искрцао на неку непознату планету. Међутим, није зао. Само је помало чудан – као да му је глава стално пуна брига.

Јутро пролази брзо и деца на звук школског звона јуре из учионица. Јоца је тог дана тек на излазу из школе приметио да је заборавио капу. Зато се вратио до своје клупе.

У ходнику је срео две учитељице. Такале су и смешкале се.

„Јеси ли видела овог новог?“, рекла је једна од њих.

„Кога? Милутина?“